

Kiss Mónika

Örökzöld szeretet

Versek

Kiss Mónika

Örökzöld szeretet

Versek

ISBN 978-615-01-5078-9

Nyomdai munkálatok:
Server Line Kft.

Köszöntő

A harmadik verses kötetemmel szeretném megajándékozni Önöket.

Ezek a versek is a szívem mélyéből születtek, és azokból a megélt lelki állapotokból törtek a felszínre, melyekben a felismerés megcsillanó sugarait szavakká tudtam tördelni.

Annak az Istennek a felismerése ez - vagy inkább megsejtése - aki nem csak a teremtettségünk forrása, hanem életünknek állapotszerű és fáradhatatlan figyelemmel kísérője, szelíden terelője, őrzője és gondviselője.

Neki adok most hálát ezért a kis vers-csokorért is, és szívből kívánom, hogy másoknak is át tudjak adni valamit általuk az Ő kifogyhatatlan áldásaiból és meg nem szűnő, végtelen szeretetéből.

*Kis
Molika*

Végül

*Végül megérti a test,
Hogy el kell fordítania tekintetét
S nem csodálni a teremtetett-festett szép ember-portrét
Ha meg akarja pillantani magát a Művészt.*

*Végül megérti a szív,
Hogy el kell engednie saját szeretetét
S odaadni egész önmagát és minden félelmét
Ha fel akarja ismerni boldogító Istenét.*

*Végül megérti a lélek,
Hogy véges száműzetésének mulandó szenvedése
Mily örök értékű szántóföldnek
Lett kincs-rálelője, igazgyöngy-szülője.*

Miért?

*Nem tudtam, miért fáj
A kopár, hideg táj
A csúnyábbá vált föld,
A barna-lett ág-zöld.*

*Nem tudtam, miért fáj
Virágok és felhők
Ártatlan fehére,
Végtelen ég kékje.*

*Nem tudtam, miért fáj
Az alvó-éledő tűz,
A puha kályha-meleg
Mely minket egymáshoz fűz.*

*Nem tudtam, miért fáj
A letisztult szeretet
Az elcsendesült vágy
A megbékélt lélek*

*Nem tudtam, miért fáj
Szabadság-szült élet,
Miért fáj a jóság,
A megszelídült ének.*

*Nem tudtam, miért fáj
Szép szavak hulláma,
Kezek érintése
Szemek mély sugára.*

*Hogyne fájna nagyon,
Hisz én bennem, már látom
A te Szíved Sebe
Van elrejtve, Jézusom.*

Otthon

*Szeretet-szakadó szívvel
Repítéd vágyad utánunk
Vérkönnyű szemmel nézed, mily
Messzire Tőled elszakadtunk*

*Szomjú-táró karod
Nyúl értünk éjt tapintva
Háló-szövő terved
Sóvárog valót álmodva*

*Kiált a semmibe felénk
Néma-fúló szavad
Indul értünk világ-pusztába
Nem-maradó lábad*

*Útpor-lepte hangod
Rekedt fájdalommal keres
Rég-vesztett nevünk visszhangjára
Szíved jajdul, megremeg, repes*

*Soha-csüggedt vállad
Terhes sebzett lelkeinkkel
Pásztor-lelked beborítod
Nélküled lett töviseinkkel*

*Boldog-léptű hazaúton
Angyalok fénye a Tejúton
Ezer-áldott csillag homlokunkon
Befogad az örökfényű Isten-otthon.*

